

Arrest

nr. 263 689 van 16 november 2021
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN RISSEGHEM
Messidorlaan 330 / 1
1180 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 27 augustus 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 14 juni 2021 waarbij een aanvraag om, met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 oktober 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 oktober 2021.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat C. VAN RISSEGHEM verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende, bij aangetekend schrijven van 20 mei 2021, een aanvraag in om, met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie nam op 14 juni 2021 de beslissing waarbij verzoeksters aanvraag om, met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een

verblijf in het Rijk te worden gemachtigd ongegrond wordt verklaard. Deze beslissing, die verzoekster op 28 juli 2021 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 20.05.2021 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

[A.M.Q.] [...]

nationaliteit: Somalië

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medisch elementen aangehaald door [A.M.Q.] die echter niet weerhouden kunnen worden (zie medisch advies arts-adviseur dd. 08.06.2021)

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Wij herinneren eraan dat de arts van de Dienst Vreemdelingenzaken enkel een advies dient te geven over de medische aspecten, gestaafd door een medisch attest (zie in dit verband het Arrest RvS 246385 van 12.12.2019). Bijgevolg kan in het kader van dit advies geen rekening worden gehouden met gelijk welke interpretatie, extrapolatie of andere verklaring van de verzoeker, zijn raadsman of elke andere persoon buiten de medische wereld betreffende de medische situatie (ziekte, evolutie, mogelijke complicaties...) van de zieke persoon.

Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslag aan [A.M.Q.] te willen overhandigen.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding te haren laste te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

Verweerder betwist de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Uit hetgeen hierna volgt zal blijken dat de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring samen dienen te worden behandeld, aangezien het beroep tot nietigverklaring slechts korte debatten vereist. In die omstandigheden is het niet nodig om de opgeworpen exceptie te onderzoeken.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 4 van het

Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000 (hierna: het Handvest van de grondrechten), van de zorgvuldigheidsplicht, van de artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van de artikelen 9ter en 62 van de Vreemdelingenwet. Zij betoogt tevens dat een manifeste appreciatiefout werd gemaakt.

Zij verschaft de volgende toelichting:

“In wat, DVZ verklaart de 9ter aanvraag ongegrond, beschouwend dat de nodige behandelingen beschikbaar en toegankelijk zou zijn.

Terwijl de elementen van het dossier tonen niet aan dat de behandelingen in Griekenland beschikbaar en toegankelijk zou zijn en er is een schending van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Dat DVZ heeft niet rekening gehouden met alle de elementen van het dossier, heeft niet het dossier correct klaargemaakt, en er is bijgevolg een schending van het behoorlijk bestuur, in de tak van de zorgvuldigheidsplicht.

Dat de bestreden beslissing niet afdoende en adequaat gemotiveerd is, er is motif[...]vering door verwijzing en dat er is bijgevolg een schending van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en van artikel 62 van de wet van de 15 december 1980.

Dat DVZ en zijn arts manifeste appreciatiefouten heeft gepleegd in de lezing van het dossier van de verzoekster.

De bestreden beslissing is gebaseerd op het advies van de arts van de verweerde partij.

In zijn advies, maakte de arts eerst een samenvatting van de medische elementen van het dossier van de verzoekster.

Hij analyseert dan de medische behandelingen ten aanzien Griekenland.

Over het land van analyse

DVZ en zijn arts analyseert de situatie van de verzoekster ten aanzien Griekenland.

Het medische advies spreekt soms van subsidiaire bescherming of soms van vluchtelingstatus.

Nochtans is er geen element in het dossier die toont aan dat dergelijke status nog actueel is.

Die feit is ernstiger dat het niet duidelijk over welke status de verzoekster zou genieten.

Deze vraag is belangrijk want de voorwaarden zijn niet dezelfde.

Als DVZ het dossier van de verzoekster ten aanzien van Griekenland wil analyseren moet het bestuur de proef van de werkelijkheid van deze status en het feit dat de verzoekster nog van deze status geniet.

Het is het geval niet.

In dergelijke omstandigheden moet het dossier van de verzoekster behandeld ten aanzien van Somalië e[n] niet over Griekenland.

Het was het geval niet en de bestreden beslissing schendt artikel 9ter van de wet van de 15 december 1980.

De bestreden beslissing moet vernietigd worden.

Over de ziekte

Als het Raad zou beschouwen dat er geen fout is in de keuze van het land van analyse, moet het onderlijnen worden dat DVZ en de arts zijn van mening dat de verzoeker in haar land van verblijf kan genezen worden.

Over de ziekte moet het eerst onderlijnen worden dat de arts van DVZ manifeste appreciatiefouten in de lezing van de documenten.

Immers is het arts van mening dat mantelzorg niet weerhouden wordt en dat er geen contra- indicatie te reizen voor de verzoeker.

De arts houdt niet weer over het feit dat ze een behandeling met vrouw heeft.

Over de mantelzorg, en de mantelzorg met vrouwen waren de medische getuigschrift duidelijk over die feit: Mevrouw heeft er nodig.

Het medische getuigschrift was duidelijk en het bestuur en de arts begaat manifeste appreciatiefout.

Over de contra-indicatie, onderlijnt de medische getuigschriften ook verschillende belangrijke elementen.

Immers spreekt de arts van de verzoekster dat een terugkeer naar Griekenland zware gevolgen voor de verzoekster zou hebben.

De arts spreekt over het feit dat er risico van decompensatie is in geval van terugkeer in Griekenland.

Het moet onderlijnen worden dat de verzoekster in Griekenland verkracht werd en ze heeft zware nadelige gevolgen gehouden.

Het risico van decompensatie zal leiden tot doodgevaar en tot fysieke en medische problemen.

Er is bijgevolg contra-indicatie te reizen naar Griekenland, en de arts heeft niet met die informatie rekening gehouden terwijl deze informatie in de medische documenten werden vermeld.

Er is manifeste appreciatiefout in de lezing van de documenten en de zorgvuldigheidsplicht wordt ook geschonden.

Er is bijgevolg ook een schending van het artikel 9ter.

Betreffende de beschikbaarheid

Het is voorts nodig om eraan te herinneren dat artikel 9ter §1 alinea 4 bepaalt dat:

“De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft ”

De Raad heeft deze beschikking geïnterpreteerde op de volgende manier, in zijn arrest n°50.1471:

« 4.2.2. Il ressort des travaux préparatoires de la loi du 15 septembre 2006 ayant inséré l'article 9 ter précité dans la loi du 15 décembre 1980, que le « traitement adéquat » mentionné dans cette disposition vise « un traitement approprié et suffisamment accessible dans le pays d'origine ou de séjour », et que l'examen de cette question doit se faire « au cas par cas, en tenant compte de la situation individuelle du demandeur » (Projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, rétablissement et l'éloignement des étrangers, Exposé des motifs, Doc. parl, Ch. repr., sess. ord. 2005-2006, n° 2478/01, p.35 ; voir également : Rapport, Doc. parl, Ch. repr., sess. ord. 2005-2006, n° 2478/08, p.9).

Il en résulte que pour être « adéquats » au sens de l'article 9 ter précité, les traitements existant dans le pays d'origine ou de résidence du demandeur doivent être non seulement « appropriés » à la pathologie

concernée, mais également « suffisamment accessibles » à l'intéressé dont la situation individuelle doit être prise en compte lors de l'examen de la demande. »

Aldus om zijn beslissing te motiveren aanraden DVZ en de arts kunnen geen algemene beweringen op de gezondheidssituatie ertoe zich beperken met het betrokken land.

Zij moeten de persoonlijke situatie van de eiser in overweging nemen.

In casu heeft de arts aanraden niet met deze rechtspraak, zowel op het niveau van de beschikbaarheid van de zorgen en de geneesmiddelen rekening gehouden als van de toegankelijkheid van de zorgen.

Voorts betreft het dat de bronnen waar op zich de arts baseert niet het mogelijk maken om tot de beschikbaarheid of de toegankelijkheid behandelingen in kwestie af te sluiten.

Hij heeft evenmin niet met de documenten rekening gehouden die bij aanvraag worden gevoegd, en die de onmogelijkheid van toegang tot de vereiste behandelingen bewezen.

Betreffende beschikbaarheid

DVZ verwijst naar een document van MedCOI om te besluiten dat de zorg beschikbaar zou zijn.

Eerst moet het onderlijnend worden dat informatie uit MedCOI niet toevoegt aan het advies van de arts.

Het is totaal onmogelijk om dergelijke informatie na te kijken en er is bijgevolg een schending van de verdedigingsrechten van de verzoekers.

Immers hoe kunnen ze dergelijke informatie of ze niet in bijlage van het advies toevoegen?

Het is totaal onmogelijk en de bestreden beslissing moet vernietigd worden.

Meer moet het nog onderlijnend worden dat het bestuur en de arts de akten door verwijzing gemotiveerd heeft.

De Rade van Staat heeft beschouwd op basis van een analyse van de wet van de 19 juli 1991 dat dergelijke motivering in principe verbod is.

De rechtsleer heeft op basis van een analyse van de rechtspraak de voorwaarden gevonden om een dergelijke motif[...]vering adequaat te beschouwen:

“(...) il faut encore ajouter que la motivation par référence est interdite, sauf si les conditions suivantes sont réunies :

— le document auquel il est référé existe et est motivé en la forme, répondant, dès lors, lui-même, aux exigences de la loi du 29 juillet 1991 ;

— le document auquel il est référé est connu du destinataire, au plus tard lors de la notification de l'acte, étant entendu que le document peut être annexé à l'acte lors de sa notification ;

— l'auteur de la décision doit avoir fait sien le contenu du document auquel il est référé » (RENDERS, (D.), Le point sur la motivation formelle de l'acte administratif unilatéral, <http://www.avcb-vsgb.be/documents/documents/fiscalite/motivation-formelle-acte-administratif-renders.pdf>

Dergelijke redenering werd bevestigd door de Raad van State (C.E., arrêt n° 99.353 du 2 octobre 2001 ; C.E., arrêt n° 174.443 du 13 septembre 2007 ; C.E., arrêt n° 194.672 du 26 juin 2009 ; C.E., arrêt n° 228.829 du 21 octobre 2014 ; C.E., n° 230.579 du 19 mars 2015 ; C.E., 6 arrêt n° 235.212 du 23 juin 2016 ; C.E., arrêt n° 235.763 du 15 septembre 2016 ; C.E., arrêt n° 237.643 du 14 mars 2017 ; C.E., arrêt n° 239.682 du 27 octobre 2017).

Het moet nog onderlijnend worden dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een toepassing van deze principes op de MedCOI documenten heeft gemaakt:

“Au vu du libellé et du contenu des réponses aux « requêtes MedCOI », le Conseil observe que la mention figurant dans l'avis du fonctionnaire médecin, selon laquelle « Ces requêtes démontrent la disponibilité de Volmesartan, de Vamlodipine, de l'hydro chlorothiazide, du tramadol, du paracétamol et de la méthylprednisolone », ne consiste ni en la reproduction d'extraits, ni en un résumé desdits documents, mais plutôt en un exposé de la conclusion que le fonctionnaire médecin a tiré de l'examen des réponses aux requêtes MedCOI citées.

Il s'ensuit que cette motivation de l'avis du fonctionnaire médecin, par référence aux informations issues de la banque de données MedCOI, ne répond pas au prescrit de la loi du 29 juillet 1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs.

En effet, la simple conclusion du fonctionnaire médecin ne permet pas à la partie requérante de comprendre les raisons pour lesquelles il a considéré que ces informations démontraient la disponibilité du traitement médicamenteux requis.

Il en est d'autant plus ainsi, qu'à la différence d'un lien vers une page Internet, lequel est, en principe, consultable en ligne, par la partie requérante, les réponses aux « requêtes MedCOI », sur lesquelles se fonde le fonctionnaire médecin dans son avis, ne sont pas accessibles au public. En conséquence, entendant motiver son avis par référence à ces documents, le fonctionnaire médecin se devait, soit d'en reproduire les extraits pertinents, soit de les résumer, ou encore de les annexer audit avis.

A l'inverse, le procédé utilisé entraîne une difficulté supplémentaire pour la partie requérante dans l'introduction de son recours, puisque celle-ci doit demander la consultation du dossier administratif à la partie défenderesse, afin de pouvoir prendre connaissance des réponses aux « requêtes MedCOI », sur lesquelles le fonctionnaire médecin fonde son avis, et ainsi en vérifier la pertinence.

Ce procédé est d'autant plus critiquable que, s'agissant d'un domaine aussi spécifique que le domaine médical, la motivation contenue dans l'avis du fonctionnaire médecin doit être complète, afin de permettre à la partie requérante et au Conseil, qui n'ont aucune compétence en matière médicale, de comprendre le raisonnement du fonctionnaire médecin et, en ce qui concerne la première, de pouvoir le contester.

Il découle de ce qui précède que l'avis du fonctionnaire médecin n'est pas adéquatement et suffisamment motivé. Il en est de même du premier acte attaqué, dans la mesure où la partie défenderesse se réfère à cet avis, sans combler la lacune susmentionnée »(R.V.V. : 211 356 van 23 oktober 2018).

Dergelijke principes zijn van toepassing voor de huidige procedure.

Immers werd er ook verwijst naar een MedCOI document, die niet publiek is.

Helaas werd dit document niet overgemaakt met het medische advies.

In de mate dat de arts naar verschillende documenten verwijst zijn de verschillende genoemde voorwaarden van toepassing.

Echter moet het vaststellend worden dat de documenten die door de arts werd gebruikt niet aan de verzoeker in kennis gebracht wordt.

Het bestuur had nooit de documenten doorgestuurd of deze documenten niet aan het medische advies werden toegevoegd.

Een van de voorwaarden werden niet eerbiedigt en we moeten vaststellen dat we een onwettige motivering door verwijzing hebben.

Dergelijke motivering is illegaal en schendt het artikel 3 van de wet van de 19 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, in de mate dat de motivering niet adequaat is.

De bestreden beslissing moet vernietigd worden.

Er is bijgevolg een schending van het behoorlijk bestuur, in zijn tak van de zorgvuldigheidsplicht en van het artikel 9ter van de wet van de 15 december 1980.

Rekening houdend met het belang van de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van dergelijke behandelingen moeten we vaststellen dat het artikel 9ter geschonden is.

De bestreden beslissing moet vernietigd worden.

Voor het overige verwijst de arts naar het feit dat Griekenland een Europees land is en past verschillende wetten toe.

Een dergelijk argument kon niet begrepen worden in het kader van de behandeling van het dossier van de verzoekster.

Immers moet het arts nakijken of een effectief beschikbaarheid is in het andere land.

De arts van DVZ gaat verder en verwijst naar verschillende website om aan te tonen dat er ziekenhuizen in Griekenland zijn.

Een bezoek naar de websites tonen aan dat deze websites in de Griekse taal opgesteld zijn.

In dergelijke omstandigheden hoe kunnen we zeker zijn over de genomen informaties?

Meer moet het herhaald worden dat de medische behandelingen van de verzoeker gaat ook over de relatie met haar arts.

De behandeling arts in België heeft onderlijnen dat deze relatie erg belangrijk is en dat België een veilig land is voor de verzoekster.

Het is het geval niet in Griekenland waar het feit om daarnaar terug te gaan kunnen leiden tot zware medische problemen.

De aanwezigheid van ziekenhuis is bijgevolg niet genoeg en de arts adviseur heeft niet rekening gehouden met die informatie en er is bijgevolg een schending van de zorgvuldigheidsplicht.

Het moet ook onderlijnen worden dat de arts adviseur weergehouden heeft dat een psycholoog nodig is voor de verzoekster.

Echter moet het vaststellen worden dat de arts adviseur geen onderzoek over die punt maakt.

Er is bijgevolg een schending van artikel 9ter van de wet van de 15 december 1980.

Betreffende de medicatie, heeft de arts adviseur informatie genomen uit de website eof.gr.

Het moet ook vastgesteld worden dat deze website in Griekse taal opgesteld is.

We kunnen niet begrijpen hoe de arts adviseur informatie verzegeld heeft.

Meer moet het nog vastgesteld worden dat de informatie in de advies onleesbaar zijn en we kunnen niets ermee concluderen.

Het maakt referentie aan status of aan procedure maar deze informatie zijn onleesbaar.

Bijgevolg toont deze informatie niet aan dat een mogelijke medische behandeling beschikbaar in Griekenland zou zijn.

Rekening houdend met deze afwezigheid van aantoon schendt het bestuur het artikel 9ter van de wet van de 15 december 1980.

Voorts vormen deze schendingen eveneens een overtreding van artikelen 62 van de wet van 15 december 1980 en artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 over de formele motivatie van de administratieve handelingen.

Immers leggen deze artikelen op dat de motivatie van elke administratieve handeling adequaat, zolang gerechtelijk is dan in feit.

Echter in zoverre het zojuist is uitgewezen dat de beslissing verschillende wettelijke bepalingen schendt, kan zij niet adequaat gemotiveerd worden.

Er is bijgevolg overtreding van artikelen 62 van de wet van 15 december 1980 en artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

De bestreden beslissing moet vernietigd worden.

Betreffende toegankelijkheid

Het moet vastgesteld worden dat de redenering van de verweerde partij op een ander MedCOI document berust.

Zoals de eerst MedCOI werd het niet aan het advies toegevoegd.

De hierboven redenering is van toepassing en er is bijgevolg een nieuwe schending van artikelen 1 tot 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen

De bestreden beslissing moet bijgevolg vernietigd worden.

Voor de overige heeft de arts adviseur een redenering over de vergelijking tussen twee stelsels.

Een dergelijke redenering is verbazend en is niet nuttig.

We kunnen begrijpen met deze redenering dat de Griekse stelsel minder goed is dan de Belgische stelsel.

Dergelijke element toont bijgevolg aan dat er problemen van toegankelijkheid is in Griekenland.

Het arts adviseur verwijst naar een Griekse wet om te besluiten dat de medische behandelingen gratis zou zijn voor de vluchtelingen.

Het moet eerst opgemerkt worden dat het niet aangetoond is dat de status van de verzoekster nog actueel is in Griekenland.

Meer moet het ook onderlijnen worden dat het alleen maar een theoretische redenering is.

De wettelijke kosteloosheid bedoelt niet dat deze kosteloosheid effectief is.

Een belangrijke bron werd toegevoegd aan de aanvraag en spreekt ons over de effectiviteit van deze kosteloosheid (Aida verslag - Pagina 138) :

“In spite the favourable legal framework, actual access to health care services is hindered in practice by significant shortages of resources and capacity for both foreigners and the local population, as a result of the austerity policies followed in Greece, as well as the lack of adequate cultural mediators. “The public health sector, which has been severely affected by successive austerity measures, is under extreme pressure and lacks the capacity to cover all the needs for health care services, be it of the local population or of migrants ”

Echter had de arts adviseur toegang tot deze informatie die bijzonder belangrijk is voor de analyse van het dossier.

Deze bron toont immers aan dat er restricties zijn in toegang tot de medicatie.

In dergelijke mate kon de arts adviseur niet alleen maar naar theoretische bronnen verwijzen. Er is bijgevolg een schending van de artikel 9ter van de wet van de 15 december 1980.

Terwijl documentatie overgemaakt werd heeft het arts niet rekening gehouden ermee.

Er is bijgevolg een schending van de zorgvuldigheidsplicht.

De arts gaat verder en verwijst naar het feit dat de verzoekster geen ongeschiktheid attest heeft neergelegd en dat ze in staat is te werken.

Ze zou aldus haar behandeling betalen.

Zoals eerder vernield is er probleem van toegang tot de medicatie in Griekenland.

Toch als ze werkte zou de medicatie onbestaanbaar zijn.

Meer moet het onderlijnen worden dat de arts adviseur niet met de documentatie die overgemaakt werd met de aanvraag.

Immers toont deze documentatie aan dat de mensen met een internationale bescherming oververtegenwoordigd zijn in de statistieken van de werkloosheid.

De documentatie spreekt dat niets is gemaakt voor de integratie van de vreemdelingen in Griekenland.

Ze kunnen geen taallessen hebben of formatie krijgen, en kregen ze aldus geen kans om geïntegreerd te zijn.

Griekenland werd zwaar getroffen door de crisis.

Rekening houdend met deze informatie is het onmogelijk voor de verzoekster om een job te vinden in Griekenland.

DVZ en de arts hebben niet rekening gehouden met deze overgemaakte informatie, en heeft nog eens de zorgvuldigheidsplicht geschonden.

Over de overgemaakte documentatie verwijzen DVZ en de arts naar rechtspraak van RVV en van het EHRM.

Volgens het bestuur en de arts zou het over algemeen bronnen gaan en dat het niet genoeg is.

Het moet vastgesteld worden dat het naar oude arresten van EHRM verwezen zijn.

Europese Hof heeft een belangrijk arrest uitgesproken in december 2016 (Paposhvili T/ België) :

“181. La Cour déduit de ce rappel de jurisprudence que l'application de l'article 3 de la Convention aux seules expulsions de personnes se trouvant au seuil de la mort, comme elle l'a fait depuis l'arrêt N. c. Royaume-Uni, a eu pour effet de priver les étrangers gravement malades ne se trouvant pas dans un état aussi critique du bénéfice de cette disposition. Corrélativement, la jurisprudence postérieure à N. c. Royaume-Uni n'a fourni aucune indication plus précise au sujet des « cas très exceptionnels » visés dans l'arrêt N. c. Royaume-Uni, autres que celui envisagé par l'arrêt D. c. Royaume-Uni.

182. A la lumière de ce qui précède, et rappelant qu'il est essentiel que la Convention soit interprétée et appliquée d'une manière qui rende les garanties qu'elle contient concrètes et effectives et non pas théoriques et illusives (Airey c. Irlande, 9 octobre 1979, § 26, série A no 32, Mamatkoulou et Askarov c. Turquie [GC], nos 46827/99 et 46951/99, § 121, CEDH 2005- I, et Hirsi Jamaa et autres c. Italie [GC], no 27765/09, § 175, CEDH 2012), la Cour est d'avis qu'il y a lieu de clarifier l'approche suivie jusqu'à présent.

183. La Cour estime qu'il faut entendre par « autres cas très exceptionnels » pouvant soulever, au sens de l'arrêt N. c. Royaume-Uni (§ 43), un problème au regard de l'article 3 les cas d'éloignement d'une personne gravement malade dans lesquels il y a des motifs sérieux de croire que cette personne, bien

que ne courant pas de risque imminent de mourir, ferait face, en raison de l'absence de traitements adéquats dans le pays de destination ou du défaut d'accès à ceux-ci, à un risque réel d'être exposée à un déclin grave, rapide et irréversible de son état de santé entraînant des souffrances intenses ou à une réduction significative de son espérance de vie. La Cour précise que ces cas correspondent à un seuil élevé pour l'application de l'article 3 de la Convention dans les affaires relatives à l'éloignement des étrangers gravement malades.

(...)

187. Lorsque de tels éléments sont produits, il incombe aux autorités de l'État de renvoi, dans le cadre des procédures internes, de dissiper les doutes éventuels à leur sujet (voir Saadi, précité, § 129, et F.G. c. Suède, précité, § 120). L'évaluation du risque allégué doit faire l'objet d'un contrôle rigoureux (Saadi, précité, § 128, Sufi et Elmi c. Royaume-Uni, nos 8319/07 et 11449/07, § 214, 28 juin 2011, Hirsi Jamaa et autres, précité, § 116, et Tarakhel, précité, § 104) à l'occasion duquel les autorités de l'État de renvoi doivent envisager les conséquences prévisibles du renvoi sur l'intéressé dans l'État de destination, compte tenu de la situation générale dans celui-ci et des circonstances propres au cas de l'intéressé (Vilvarajah et autres, précité, § 108, El-Masri, précité, § 213, et Tarakhel, précité, § 105). L'évaluation du risque tel que défini ci-dessus (paragraphes 183-184) implique donc d'avoir égard à des sources générales telles que les rapports de l'Organisation mondiale de la santé ou les rapports d'organisations non gouvernementales réputées, ainsi qu'aux attestations médicales établies au sujet de la personne malade. »

De laste rechtspraak van het Hof is duidelijk en spreekt over het feit dat de nationale overheden met verschillende bronnen rekening moeten houden in de beoordeling van de 9ter aanvraag.

De redenering van de arts adviseur en van DVZ schendt deze redenering en er is bijgevolg een schending van artikel 3 EVRM.

Die feit is ernstiger dat:

- Deze bronnen tonen aan dat het toegang tot de medische behandelingen bijzonder moeilijk is

Echter kan de verzoekster niet haar medische behandelingen stopzetten.

- Het toegang tot de arbeidsmarkt onmogelijk is voor de vreemdelingen

Zoals eerder gezegd zou het onmogelijk voor de verzoekster om een job in Griekenland te vinden.

Het toegang tot de sociale hulp onmogelijk is.

Immers zijn de voorwaarden onmogelijk te voldoen voor de vreemdelingen.

Het is bijgevolg onmogelijk om toegang tot deze hulp te hebben.

Meer moet het ook onderlijnen worden dat [...] de bijdragen laag zijn en totaal onvoldoende om daar te leven.

De toegang tot een huisvesting onmogelijk is.

Een belangrijk, compleet artikel samenvat de situatie van de behouder van een statuut van internationale bescherming.

Rekening houdend met de actueel situatie van de verzoekster zou ze geen toegang hebben tot een huisvesting in Griekenland.

Dat betekent concreet dat ze in straat zou moet leven...

Alle die informatie werden erg concreet over de situatie van de mensen in Griekenland en het gaat niet over theoretische bronnen of informatie.

Bijgevolg moesten DVZ en de arts rekening houden met deze informatie in de beoordeling van het dossier van de verzoekster.

Er is bijgevolg een schending van het behoorlijk bestuur in zijn tak van de zorgvuldigheidsplicht en van artikel 3 EVRM.

Voorts vormen deze schendingen eveneens een overtreding van artikelen 62 van de wet van 15 december 1980 en artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 over de formele motivatie van de administratieve handelingen.

Immers leggen deze artikelen op dat de motivatie van elke administratieve handeling adequaat, zolang gerechtelijk is dan in feit.

Echter in zoverre het zojuist is uitgewezen dat de beslissing verschillende wettelijke bepalingen schendt, kan zij niet adequaat gemotiveerd worden.

Meer moet het ook onderlijnend worden dat DVZ en de arts adviseur niet met de nuttige informatie rekening gehouden heeft.

Er is bijgevolg overtreding van artikelen 62 van de wet van 15 december 1980 en artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.”

4.2.1. De Raad merkt op dat artikel 62 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de administratieve beslissingen met redenen moeten worden omkleed en dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip “afdoende”, zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing duidelijk het determinerende motief wordt aangegeven op grond waarvan deze beslissing is genomen. Er wordt, met verwijzing naar artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en een advies van een ambtenaar-geneesheer, immers vastgesteld dat uit het door verzoekster voorgelegde medische dossier niet kan worden afgeleid dat zij lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor haar leven of haar fysieke integriteit of aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in haar land van herkomst of het land waar zij gewoonlijk verblijft. In het advies van de ambtenaar-geneesheer waarnaar in deze beslissing expliciet wordt verwezen en dat samen met deze beslissing aan verzoekster werd ter kennis gebracht en waarvan de inhoud derhalve dient te worden geacht deel uit te maken van de motivering van de bestreden beslissing, wordt verder toegelicht dat de medische problemen van verzoekster haar niet verhinderen om te reizen, dat zij geen nood heeft aan mantelzorg en dat de vereiste medische zorgen in Griekenland, het land waar zij een internationale beschermingsstatus geniet, beschikbaar en toegankelijk zijn. Deze motivering is pertinent en draagkrachtig. Ze laat verzoekster toe om haar rechtsmiddelen met kennis van zaken aan te wenden.

De Raad dient ook te benadrukken dat, in tegenstelling tot wat verzoekster lijkt te veronderstellen, de formele motiveringsplicht niet impliceert dat een bestuur alle documenten die het aanwendt ter onderbouwing van een argumentatie in een beslissing moet toevoegen aan deze beslissing. Verweerder heeft in voorliggende zaak daarenboven in de bestreden beslissing – meer specifiek in het advies van de ambtenaar-geneesheer, dat zoals gesteld een onderdeel uitmaakt van de bestreden beslissing – duidelijk de nuttige feitelijke vaststellingen die voortvloeien uit de verschillende overtuigingsstukken die door de controlearts werden geconsulteerd weergegeven. Verzoekster kan dan ook niet voorhouden geen kennis te hebben van deze vaststellingen. Het feit dat verweerder feitelijke gegevens die hij heeft teruggevonden in bronnenmateriaal gebruikt bij de motivering van de bestreden beslissing leidt niet tot het besluit dat er sprake is van een motivering door verwijzing. De door verzoekster aangehaalde rechtspraak van de Raad van State inzake de motivering door verwijzing is in casu dan ook niet nuttig. Inzake het aangevoerde arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient te worden gesteld dat dit arrest geen precedentswaarde heeft en dit arrest hoe dan ook geen afbreuk kan doen aan de

vaststelling dat alle relevante gegevens in de bestreden beslissing zelf zijn opgenomen. Verzoeksters bewering dat de ambtenaar-geneesheer een beroep deed op bronnenmateriaal uit de MedCOI-databank die niet publiek is mist daarnaast feitelijke grondslag. Deze arts heeft verwezen naar informatie die eenvoudig kan worden teruggevonden via de aangegeven websites. Verzoekster kan de juistheid van de vaststellingen die werden gedaan door de ambtenaar-geneesheer dan ook eenvoudig nagaan.

Een schending van de formele motiveringsplicht, zoals deze voortvloeit uit artikel 62 van de Vreemdelingenwet en uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, wordt niet aangetoond.

4.2.2. Artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 bepaalt het toepassingsgebied van deze wet en verzoekster toont met haar betoog niet aan dat deze bepaling op enigerlei wijze werd geschonden. Er is geen betwisting omtrent het feit dat de in deze wet voorziene formele motiveringsplicht van toepassing is en verweerder heeft deze verplichting, zoals reeds gesteld, gerespecteerd.

4.2.3. Waar verzoekster stelt dat een manifeste appreciatiefout werd gemaakt voert zij in feite de schending aan van de materiële motiveringsplicht, die in casu moet worden onderzocht in het raam van de toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet voorziet in twee situaties waarbij een vreemdeling om medische redenen tot een verblijf in het Rijk kan worden gemachtigd. In eerste instantie kan een verblijfs-machtiging worden toegestaan indien de aanvrager aantoonbaar dat een terugkeer op zich naar zijn land van herkomst of verblijf niet kan zonder zijn leven of fysieke integriteit in het gedrang te brengen (cf. *Parl.St. Kamer, 2005-06, nr. 2478/001, 34*) en er dus “*een onmogelijkheid om te reizen*” bestaat (*Parl.St. Kamer 2005-06, nr. 2478/008, 137-138*). Het betreft hier dus vreemdelingen “*die omwille van een ziekte of wegens hun fysieke toestand niet meer kunnen terugkeren naar hun land van herkomst*” en die zich voorheen verplicht zagen om een verblijfsaanvraag in te dienen via het toenmalige artikel 9, derde lid van de Vreemdelingenwet (*Parl.St. Kamer 2005-06, nr. 2478/008, 9*). Daarnaast voorziet de wetgever ook dat een vreemdeling voor wie de terugreis op zich geen reëel risico voor zijn leven of fysieke integriteit met zich meebrengt tot een verblijf om medische redenen kan worden gemachtigd indien er geen adequate behandeling voor zijn medisch probleem bestaat in zijn land van herkomst of verblijf en hij hierdoor in een situatie dreigt terecht te komen die als onmenselijk en vernederend dient te worden beschouwd. Het spreekt voor zich dat hierbij in regel zal dienen te worden onderzocht of het mogelijk is om een ziekte te laten behandelen in het land van herkomst en of de effectieve toegang tot een behandeling van deze ziekte in het land van herkomst van een vreemdeling voldoende is gegarandeerd (*Parl.St. Kamer 2005-06, nr. 2478/001, 35* en *Parl.St. Kamer 2005-06, nr. 2478/008, 137-138*). Een dergelijk onderzoek is evenwel niet vereist indien uit de aard van de aandoening zelf – een aandoening die niet ernstig is of die geen behandeling vereist – kan worden afgeleid dat er geen reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling bestaat.

Verzoekster stelt allereerst dat verweerder Griekenland onterecht als haar land van verblijf heeft beschouwd omdat de autoriteiten in dat land haar een internationale beschermingsstatus toekenden. Zij voert aan dat geenszins blijkt dat zij heden nog steeds een dergelijke status heeft. Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt evenwel dat het verzoek om internationale bescherming dat verzoekster in Griekenland indiende werd ingewilligd – zij verkreeg op 20 oktober 2016 de vluchtelingenstatus – en verzoekster maakt niet aannemelijk dat de Griekse autoriteiten op deze beslissing zijn teruggekomen. Er zijn dan ook geen redenen om aan te nemen dat zij in Griekenland niet langer zou worden beschouwd als een vreemdeling die in dat land beschikt over een internationale beschermingsstatus. Verzoekster kan derhalve niet worden gevolgd waar zij lijkt te willen aangeven dat verweerder Griekenland niet kon beschouwen als het land waar zij gewoonlijk verblijft. Haar betoog dat in de bestreden beslissing geen duidelijkheid wordt gecreëerd omtrent de vraag of zij de subsidiaire beschermingsstatus of de vluchtelingenstatus geniet in Griekenland en naar beide statussen wordt verwezen doet aan het voorgaande geen afbreuk.

Daarnaast betoogt verzoekster dat de door verweerder aangestelde controlearts verkeerdelijk oordeelde dat er geen contra-indicatie om te reizen bestaat en dat de nood aan mantelzorg onterecht niet werd weerhouden. In dit verband kan de Raad enkel opmerken dat verzoekster door aan te geven dat zij in België in behandeling is bij een vrouwelijke arts niet aannemelijk maakt dat de door verweerder aangestelde controlearts enig dienstig gegeven over het hoofd zag wanneer hij motiveerde dat er geen contra-indicatie om te reizen bestaat en dat er geen argumenten zijn waaruit zou kunnen worden afgeleid dat verzoekster afhankelijk is van derden “*in het kader van zelfredzaamheid*”. Zij toont ook door

toe te lichten dat de door haar geconsulteerde arts noteerde dat er een risico op decompensatie bestaat niet aan dat de door verweerder aangestelde ambtenaar-geneesheer niet vermocht te concluderen dat er geen contra-indicatie om te reizen bestaat. De controlearts dient immers de visie van de behandelende arts niet zonder meer te volgen en er moet ook worden gesteld dat de behandelende arts nergens expliciet stelde dat verzoekster, om medische redenen, niet kan reizen. Deze arts gaf om de risico's bij een stopzetting van de behandeling te duiden weliswaar aan dat een terugkeer naar Griekenland een decompensatie kan veroorzaken met daaraan verbonden een zelfmoordrisico en dat verzoekster er het risico loopt het slachtoffer te worden van feminicide, maar hieruit kan niet worden afgeleid dat deze arts oordeelde dat het leven of de fysieke integriteit van verzoekster in gevaar dreigt te komen door de terugreis op zich. Uit het gegeven dat deze arts verder om de mogelijke toekomstige evolutie van verzoeksters medische problematiek te duiden er ook op wees dat indien verzoekster niet in België kan blijven en (gedwongen) wordt teruggebracht naar Griekenland er een risico op decompensatie bestaat, kan evenmin worden afgeleid dat deze arts oordeelde dat verzoekster niet kan reizen zonder dat haar leven of fysieke integriteit in het gedrang komt. Verzoekster poogt aan de vermeldingen in het door haar neergelegde standaard medisch getuigschrift een draagwijdte te geven die deze niet hebben. Ook door te beweren dat zij in Griekenland werd verkracht en dit voor haar nadelige gevolgen heeft, toont verzoekster niet aan dat de door verweerder aangestelde ambtenaar-geneesheer op basis van een incorrecte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot het besluit kwam dat er geen elementen zijn waaruit kan worden afgeleid dat zij om medische redenen niet kan reizen. Verzoeksters medische problemen hebben haar trouwens ook niet verhinderd om vanuit Griekenland naar België te reizen.

Verzoekster zet uiteen dat, bij de beoordeling van de beschikbaarheid van de medische zorgen die zij behoeft, dient te worden uitgegaan van haar persoonlijke situatie. Een eenvoudige lezing van het bij de bestreden beslissing gevoegde advies van de ambtenaar-geneesheer leert dat werd nagegaan welke precieze medische zorgen verzoekster behoeft en dat werd vastgesteld dat de vereiste medicatie en behandelingsmogelijkheden in Griekenland beschikbaar zijn. De controlearts heeft duidelijk gemotiveerd dat Sertraline in Griekenland beschikbaar is en dat ook slaapmiddelen, onder de vorm van Zolpidem en Lorazepam, er kunnen worden verkregen. Deze arts heeft tevens uiteengezet dat psychiatrische opvolging kan worden verkregen in Griekenland en heeft de adresgegevens van verschillende ziekenhuizen waar psychiatrische zorg kan worden verstrekt meegedeeld. Verzoeksters persoonlijke situatie werd dus beoordeeld.

Verzoekster voert aan dat in de bestreden beslissing niets specifiek wordt gesteld omtrent de vereiste om bijstand te kunnen krijgen van een psycholoog. Aangezien de aangestelde controlearts duidelijk heeft aangegeven dat hij een psychologische en psychiatrische begeleiding weerhoudt in zoverre het gaat om een medische behandeling en dat de opvolging in het kader van een PTSD in Griekenland beschikbaar is in een algemeen ziekenhuis of een gespecialiseerd centrum, kan niet worden gesteld dat deze arts enige specifieke zorg die verzoekster behoeft niet in aanmerking nam.

De bemerking van verzoekster dat bepaalde websites waarnaar de door verweerder aangestelde controlearts verwijst in de Griekse taal zijn opgesteld laat de Raad niet toe te besluiten dat de bevindingen van deze arts, die een vertaling van de nuttige stukken heeft opgenomen in zijn advies, incorrect of niet verifieerbaar zijn.

Voorts benadrukt verzoekster dat zij een goede relatie heeft met de arts die haar in België behandelt en dat zij België beschouwt als een veilig land. Er blijkt evenwel niet dat verzoekster niet bij machte zou zijn om ook een goede band te verkrijgen met een arts in Griekenland en er kan niet zonder meer worden aangenomen dat Griekenland, een lidstaat van de Europese Unie, geen veilig land zou zijn. Het feit dat verzoekster naar Griekenland reisde en er een internationale beschermingsstatus aanvraag houdt een indicatie in dat zij Griekenland zelf ook beschouwt als een veilig land. Er kan tevens niet worden voorbijgegaan aan de vaststelling dat verzoeksters verzoeken om internationale bescherming in België werden afgewezen en zij, in het raam van deze procedures, niet aantoonde dat zij om veiligheidsredenen niet kon terugkeren naar Griekenland. Zij kan dan ook niet worden gevolgd in haar stelling dat verweerder in aanmerking had moeten nemen dat Griekenland geen veilig land is. In de mate dat verzoekster nog voorhoudt dat haar medische problemen in Griekenland kunnen verergeren, kan het volstaan op te merken dat de door verweerder aangestelde ambtenaar-geneesheer heeft vastgesteld dat de vereiste medische zorgen voor haar psychische aandoening in Griekenland beschikbaar en toegankelijk zijn.

Wat betreft de grief van verzoekster dat verweerder om aan te tonen dat zij toegang heeft tot de nodige medische zorgen gebruik maakte van inlichtingen uit de MedCOI-databank die niet publiek is, moet opnieuw worden opgemerkt dat deze grief feitelijke grondslag mist.

Verzoekster zet uiteen dat zij de overweging in de bestreden beslissing dat het enkele feit dat de toegang tot medische zorg in bepaalde landen minder goed geregeld is dan in België op zich geen reden vormt om een verblijfsmachtiging om medische redenen toe te staan niet nuttig acht. Zij toont hiermee niet aan dat de ambtenaar-geneesheer enige appreciatiefout heeft gemaakt inzake de effectieve beoordeling van de toegankelijkheid van de medische zorg die zij nodig heeft in Griekenland.

Verzoekster die, zoals reeds gesteld, niet aantoont dat de Griekse autoriteiten de haar toegekende internationale beschermingsstatus hebben opgeheven of ingetrokken, betwist niet dat in de Griekse reglementering is voorzien in een gratis toegang tot het openbaar gezondheidssysteem voor begunstigden van internationale bescherming. Zij wijst er wel op dat de toegang tot dit gezondheidssysteem in de praktijk vaak niet eenvoudig is, gelet op het bezuinigingsbeleid dat de Griekse autoriteiten voeren. Het gegeven dat er soms een gebrek aan middelen en capaciteit is om alle noden te lenigen en er in bepaalde gevallen keuzes moeten worden gemaakt, wat ook in België het geval is, laat evenwel niet toe automatisch te concluderen dat personen die ernstige medische problemen hebben geen toegang krijgen tot de vereiste zorg en dat verzoekster geen toegang zou hebben tot de medicatie die zij heden gebruikt. De controlearts heeft daarenboven rekening gehouden met het gegeven dat verzoekster misschien niet steeds alle zorgen die zij wenst te genieten kosteloos zal kunnen verkrijgen. Deze arts heeft gemotiveerd dat er geen bewijs van algemene arbeidsongeschiktheid voorligt en er geen elementen zijn die toelaten te concluderen dat verzoekster geen toegang zou hebben tot de arbeidsmarkt in Griekenland, zodat kan worden aangenomen dat zij, via een tewerkstelling, in een inkomen kan voorzien om eventuele medische kosten te betalen. Verzoekster wijst erop dat vele personen die een internationale beschermingsstatus genieten werkloos zijn en dat de Griekse autoriteiten onvoldoende inspanningen leveren om vreemdelingen te integreren. Zij maakt hiermee niet aannemelijk dat zij als jonge vrouw, zonder fysieke beperkingen, niet bij machte zou zijn om, ondanks de crisis in Griekenland, werk te vinden om in een inkomen te voorzien. Het gegeven dat zij geen taallessen of vorming zou kunnen krijgen geeft geen aanleiding tot een ander besluit. Voor vele arbeidsbetrekkingen is een gedegen talenkennis of een specifieke vorming immers niet vereist. Verzoekster houdt ook onterecht voor dat verweerder naliet om rekening te houden met het in haar aanvraag om machtiging tot verblijf aangevoerde betoog dat personen die werden erkend problemen ervaren om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt, sociale hulp en huisvesting. Verweerder heeft immers uiteengezet dat verzoekster deze problematiek reeds aanbracht bij haar verzoeken om internationale bescherming en de Raad reeds oordeelde dat de loutere verwijzing naar een algemeen landenrapport niet volstaat om vast te stellen dat zij een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt. Uit voormelde arresten blijkt ook dat werd vastgesteld dat verzoekster erkende in Griekenland op medisch vlak basishulp te hebben verkregen en dat zij tijdens haar verblijf in dat land weinig of geen initiatieven nam om huisvesting te verkrijgen, om werk te vinden of om een opleiding te kunnen volgen. Verzoeksters individuele situatie werd onderzocht en er werd geoordeeld dat uit de door haar afgelegde verklaringen en de voorgelegde stukken niet kan worden afgeleid dat zij in Griekenland niet zou kunnen rekenen op de behandeling van haar problemen. Verzoeksters verwijzing naar het arrest Paposhvili van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens leidt niet tot een ander besluit.

De uiteenzetting van verzoekster laat niet toe te concluderen dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover verweerder of de door hem aangestelde ambtenaar-geneesheer beschikt. Een schending van de materiële motiveringsplicht of van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

4.2.4. Gelet op voorgaande vaststellingen kan ook niet worden geconcludeerd dat de bestreden beslissing niet deugdelijk werd voorbereid of dat relevante stukken over het hoofd werden gezien.

Er kan niet worden besloten dat de zorgvuldigheidsplicht werd miskend.

4.2.5. Aangezien niet kan worden besloten dat verzoekster, om medische redenen, niet naar Griekenland kan reizen en niet blijkt dat zij in dat land niet zal kunnen beschikken over een adequate behandeling van de door haar aangevoerde psychische problemen, kan niet worden geconcludeerd dat zij, ingevolge de bestreden beslissing, dreigt te worden gefolterd of te worden onderworpen aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen. Tot een schending van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de grondrechten kan niet worden besloten.

Het enig middel is ongegrond.

5. Korte debatten

Verzoekster heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien november tweeduizend eenentwintig door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK